

U SPOMIN

Franc Zupanc – Golob

(1943–2021)

Zapustil naj je aktiven planinec, gorski reševalec, gorski reševalec letalec in instruktor za usposabljanje gorskih reševalcev letalcev Franc Zupanc, bolj znan z imenom Golob. Član planinske organizacije je postal v šestdesetih letih, nato se je v sedemdesetih približal gorskim reševalcem ter pomagal popravljati, servisirati in voziti terenska vozila ter urejevati ostalo tehnično opremo postaje GRS Kranj.

Tu se je izkazal kot izjemno srčen, deloven in zanesljiv človek, ki je na vsakem koraku in ob vsakem času brez obotavljanja pripravljen priskočiti na pomoč. Te humane vrednote si je pridobil tudi že kot aktiven gasilec. Gorskoreševalni izpit je opravil v letu 1976 in tri leta kasneje med prvimi postal instruktor za letalsko gorsko reševanje. Neposredno se je soočil z najtežjimi nesrečami, kot so bile nesreče helikopterjev na Blejski Dobravi (1984), Krvavcu (1979) in Okrešlju (1997). Vedno je s srcem sodeloval tudi v klasičnih reševanjih, kadar vreme ni dopuščalo letenja s helikopterji. Dolga leta je opravljal delo dežurnega reševalca na smučišču na Krvavcu, bil pa je velikokrat tudi spremljevalec GRS na planinskih izletih.

Aktivno se je vključeval v programe planinskih usposabljanj kot predavatelj in demonstrator uporabe planinske opreme in načinov varovanja v gorah. Med planinskimi vodniki je bil uveljavljen kot strokovna avtoriteta. Sodeloval je pri helikopterskih prevozih opreme za markaciste pri urejanju planinskih poti in materiala ter opreme za gradnjo čistilnih naprav za planinske postojanke, med drugim tudi za kapelico pri Triglavskem domu na Kredarici. S srčnostjo

je pomagal pri helikopterskih prevozih invalidov paraplegikov na Kredarico. Več sto nikoli povsem varnih poletov na reševalne akcije in številne druge aktivnosti v gorah so Franceta izoblikovali v čustveno, skromno, ponižno in goram predano osebnost. Zadnjič je bil prisoten med slovenskimi gorskimi reševalci, ko je ob svoji sedemdesetletnici prejel status veterana gorskega reševalca in jubilejno priznanje Zveze gorske reševalne službe Slovenije. Nato pa je žal težko zbolel. Ko smo prejeli sporočilo, da je France po daljši bolezni preminil in se od nas za vedno poslovil, smo se v sredo, 3. novembra 2021, kranjski gorski reševalci poklonili njegovemu spominu s hvaležnostjo za njegovo vloženo delo in sodelovanje pri razvoju slovenskega gorskega reševanja.

Franc Ekar

Erih Sirk

(1929–2021)

Uršlja gora, 1699 metrov visoka lepota, se dviguje nad našimi kraji in neprestano privablja našo pozornost. Nekateri jo opazujejo le od daleč in občudujejo njeno lepoto, drugi pa radi premagujejo njene strmine in obiskujejo njen vrh, od koder seže pogled na vso Koroško in dobršen del Štajerske. Srečujejo se s planinci, lovci, rekreativnimi športniki in drugimi. Mnogi prihajajo tudi na kulturne prireditve, ki jih dvakrat v letu organizira Planinsko društvo Prevalje.

Dne 21. oktobra, ko goduje sv. Uršula, zaveznica uršljegorske cerkve, se na naši Gori zbere veliko ljudi. Tudi letos je bilo tako. Zbrani so v množici zaman iskali vedno nasmejani obraz Eriha Sirka starejšega, člana PD Prevalje, velikega ljubitelja in rednega obiskovalca Uršlje gore. Na ta dan bi praznoval 92. rojstni dan, a se je 19. septembra za zmeraj poslovil in odšel tja, kjer je vse lepo in prav. Nanj so nam ostali le lepi spomini. Ob skrbi za družino in delu v ravenski železarni je sprostitvev iskal v

gorah, zato je že leta 1948 postal član PD Prevalje, s tem tudi član PZS. Naše vrste je zapustil po 73 letih članstva in dosegel najdaljši staž v društvu. Za delo v PD Prevalje je prejel srebrni in zlati častni znak PZS ter priznanje za zvestobo v društvu. V letih 1989–1994 je bil član častnega razsodišča društva. Pred leti, ko so začele pešati njegove moči, je bil imenovan za častnega člana PD Prevalje in tudi za častnega člana GRS postaja Prevalje, kasneje GRS Črna na Koroškem, katere zvesti član je bil.

Eriha Sirka ni več. Pogrešamo ga planinci, zvesti obiskovalci Uršlje gore, s katerimi je rad delil svoje modrosti in vedrino.

Milka Merc, PD Prevalje

Bogomir Celarc

(1971–2021)

Konec oktobra nas je nenadoma zapustil kolega geolog, jamar in alpinist dr. Bogomir Celarc. Bil je naš največji strokovnjak za geologijo in tektoniko Julijskih in Kamniško-Savinjskih Alp. Njegove objave opisujejo zgradbo Triglava, Kanjavca, Martuljka, Kanina, Tamarja, Podolševe, Raduhe, Logarske doline, Robanovega kota, Križevnika in drugih vršacev. V *Planinskem vestniku* je v treh delih opisal geologijo slovenskih sten (2002/4, 5, 7–8) ter Prisojnika (2014/10). Kot poznavalec naravnih danosti je spodbujal in podpiral gorski turizem. V publikaciji *70 geoloških zanimivosti Slovenije* (2016) nas vabi, naj obiščemo številne dostopne geološko zanimive lokacije. Geološke značilnosti Triglavskega narodnega parka je videl kot priložnost za razvoj geoturizma, zato je že pripravil vsebinske podlage za pot Via GeoAlpina.

Planinska skupnost je tako izgubila na le predsednika PD Borovnica, ampak predvsem predanega raziskovalca nekoristnega sveta, ki se ga je trudil približati tudi drugim.

Sodelavci Geološkega zavoda Slovenije